

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 22 octombrie 2025

S U M A R

1.	Declarații politice.	2; 2-5; 6-37
2.	Întrebări, interpelări și răspunsuri.	2; 2-5; 6-37
3.	Informare privind conducerea Grupului parlamentar al AUR.	2
4.	Domnul senator Daniel-Paul-Romeo Gheorghe informează plenul Senatului asupra înscrierii sale în Partidul Dreptate și Frăție, precum și asupra demisiei din Grupul parlamentar al PSD.	5

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 22 octombrie 2025

Ședința a început la ora 10.07.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Mihai Coteț, înlocuit de domnul Laurențiu Plăeșu, vicepreședinți ai Senatului, asistați de domnii Vasile Blaga și Cristian Ghinea, secretari ai Senatului.

Domnul Mihai Coteț:

Bună dimineața, stimați colegi!

Declar deschisă sesiunea de întrebări, interpelări și declarații politice de astăzi, 22 octombrie 2025, conducerea fiind asigurată de Mihai Coteț, vicepreședinte al Senatului, asistat de domnul senator Vasile Blaga și domnul senator Cristian Ghinea, secretari ai Senatului.

Conform programului aprobat, timpul alocat pentru sesiunea de întrebări și interpelări este de 60 de minute, respectiv, pentru declarații politice, alte 60 de minute, repartizate pe grupurile parlamentare, potrivit ponderii acestora.

*

Domnul Peiu.

Domnule senator Peiu, vă rog.

Domnul Petrișor-Gabriel Peiu:

Mulțumesc, domnule vicepreședinte.

Un scurt anunț, secretarul Grupului parlamentar AUR, domnul Ciprian-Titi Stoica, este înlocuit cu un nou secretar, domnul senator Ciprian Iacob.

*

Domnul Mihai Coteț:

Invit la microfon de la Grupul PSD... N-avem în sală.

Vă rog, doamna senator.

Doamna Victoria Stoiciu:

Bună dimineața!

Stimate domnule președinte,

Stimate colege,

Stimați colegi,

Vin astăzi în fața dumneavoastră nu doar ca senator, ci și ca cercetător implicat în înțelegerea unei realități care ar trebui să ne îngrijoreze pe toți.

Am realizat, împreună cu organizația Starea Națiunii Studențești și Centrul pentru Studiul Democrației din cadrul Universității „Babeș-Bolyai”, un studiu privind starea adicțiilor și a sănătății mintale în rândul populației studențești din România.

Pe baza unui eșantion de 1 423 de tineri studenți, am descoperit un tablou alarmant: adicțiile nu sunt o excepție, ci o realitate cotidiană în mediul universitar. Și, contrar percepției generale, nu drogurile ilegale sunt cele mai răspândite și periculoase, ci „drogurile legale”, alcoolul și tutunul, la care se adaugă consumul excesiv de alimente nesănătoase și dependența de ecrane. Acest lucru necesită adoptarea de urgență a unei politici precum o strategie națională integrată pentru prevenirea și combaterea adicțiilor, care să abordeze problema consumului ca pe un tot unitar, direct proporțional cu amploarea pe care a ajuns să o aibă acest fenomen.

Iată cum arată situația adicțiilor în rândul studenților, potrivit datelor studiului:

- 79,7 din studenți petrec în exces timp pe ecrane;
- 65,7% consumă frecvent mâncare nesănătoasă;
- 41,6 fumează excesiv, iar 32,2 consumă alcool în exces;
- 21,5% au recurs la droguri așa-zis „ușoare”, iar 8% la droguri „grele”.

Aceste comportamente se dezvoltă într-un context de stres accentuat și probleme de sănătate mintală tot mai severe. 83% din tineri declară că nivelul lor de stres și anxietate a crescut, iar 21% spun că au avut gânduri suicidare, dublu față de studiul de acum 3 ani.

Tot dublu este și procentul celor care au recurs la acte de autoagresiune – 10%. În spatele acestor cifre se află povestea unei generații epuizate, presate între standarde academice ridicate, lipsa sprijinului psihologic și precaritatea financiară. Aceasta este realitatea socială și psihologică a tinerilor din universitățile României. Pentru cei care cred că alcoolul și fumatul sunt „mai puțin periculoase” decât drogurile ilegale, trebuie spus clar: în Uniunea Europeană, 25% din decesele bărbaților tineri sunt cauzate de abuzul de alcool, iar aproximativ 50% dintre fumători mor prematur, din cauze direct legate de fumat. Acestea nu sunt doar statistici, sunt vieți pierdute, familii distruse și costuri uriașe pentru sistemul de sănătate. Adicțiile nu fac diferența între legal și ilegal. Ele distrug, în tăcere, corpul, mintea și comunitatea.

Aș vrea să vă reamintesc că luna octombrie este luna internațională de conștientizare a sănătății mintale, o perioadă în care, în întreaga lume, instituțiile publice, organizațiile și societatea civilă își unesc vocile pentru a cere recunoașterea sănătății mintale ca prioritate națională.

În România, această prioritate este mai degrabă în declarații decât în realitate. De aceea, fac astăzi un apel către dumneavoastră și către toate instituțiile responsabile ale statului să susțină recomandările formulate în cadrul studiului:

- Adoptarea unei strategii naționale integrate pentru prevenirea și combaterea adicțiilor, care să aibă în vedere sănătatea mintală, educația pentru sănătate și care să acopere măsurile de reducere a riscurilor asociate cu toate tipurile de adicții, de la tutun, alcool, droguri, jocuri de noroc și până la dependența de ecrane.

- De asemenea, mutarea accentului dinspre politicile penale către politicile de sănătate publică în ceea ce privește consumul de droguri ilegale.

- Totodată, e necesară creșterea plafonului pentru ședințele de psihoterapie decontate de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, pentru ca accesul la sprijin psihologic să nu mai fie un lux, ci un drept.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Tinerii noștri au nevoie de ajutor. Nu peste 5 ani, nu după o nouă tragedie. Dacă nu intervenim acum, vom plăti mai scump în viitor. Tinerii nu cer privilegii, ci dreptul la o viață sănătoasă, echilibrată și demnă.

Avem datoria morală și instituțională de a le răspunde cu politici curajoase, bazate pe date, știință și empatie.

Vă mulțumesc.

Victoria Stoiciu, senator, Circumscripția electorală nr.39 Vaslui

Domnul Mihai Coteț:

De la Grupul AUR, invit la microfon pe domnul senator Chertif Costache.

Domnul Costache Chertif:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației mele politice de astăzi: „Să-i coborâm pe călăii neamului românesc din galeria cetățenilor de onoare!”

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Țara noastră poartă multe răni nevindecate de 80 de ani încoace. România a ieșit din comunismul adus pe tancurile sovietice, dar comunismul de sorginte rusească nu a ieșit pe de-a întregul din România.

În România anului 2025, două dintre cele mai mari și importante municipii ale țării, Cluj-Napoca și Sibiu, doi criminali sovietici, Viaceslav Molotov și Andrei Vîșinski, continuă să poarte titlul de cetățeni de onoare.

Da, da, ați auzit foarte bine.

Molotov, semnatarul Tratatului Ribbentrop-Molotov, care a rupt trupul României și a condamnat milioane de oameni la suferință, și Vîșinski, „procurorul lui Stalin”, artizan al terorii și al sovietizării țării noastre, sunt și astăzi oficial onorați în două mari orașe ale României.

La Cluj-Napoca, unde primarul Emil Boc se află în capul bucatelor, un decret din anii de după al Doilea Război Mondial, emis „în semn de recunoștință a poporului din Transilvania de Nord”, îl menține pe Molotov, complicele lui Stalin, coautorul celui mai rușinos pact al secolului XX – între personalitățile „onorate” ale orașului.

Iar la Sibiu, sub domnia de azi a unei primărițe care se revendică din valorile civilizației germane, Astrid Cora Fodor, un alt torționar sovietic, Andrei Vișinski, rămâne, printr-o decizie a anilor ‘40, cetățean de onoare al orașului. Vișinski, procurorul care a semnat condamnări la moarte pentru mii de oameni în epoca Marii Terori, a fost și instrumentul direct al ocupării României și al distrugerii elitelor noastre.

Oare cât de adâncă trebuie să fie uitarea noastră ca să putem trece peste asemenea insulte la memoria națională? Cum putem, ca români și ca europeni, să vorbim despre condamnarea comunismului, despre memoria victimelor totalitarismului, dacă, în tăcerea indifferenței, continuăm să-i păstrăm pe călăi în galeria de onoare a neamului românesc?

Stimați colegi,

I-am interpellat oficial pe primarii Emil Boc și Astrid Cora Fodor, cerându-le revocarea titlurilor de onoare a acestor personaje istorice infame. Nu pentru a judeca trecutul, ci pentru a-l elibera de minciună. Nu pentru a rescrie istoria, ci pentru a o reaseza în adevărul ei. Molotov și Vișinski nu au nimic în comun cu onoarea, cu libertatea, cu demnitatea umană. Numele lor sunt sinonime cu crimele, cu deportările, cu închisorile comuniste, cu distrugerea României Mari.

A-i păstra între cetățenii de onoare ai Clujului și Sibiului înseamnă „a scuipa” pe jertfa celor care au murit în temnițele Aiudului, Gherlei, Piteștiului, Sighetului. Înseamnă a întoarce spatele memoriei celor care au fost executați pentru credință, pentru libertate, pentru România. Nu putem construi viitorul națiunii române pe rușinea de a-i onora pe călăi. Nu putem clădi o Românie demnă în timp ce păstrăm în panteonul nostru local figuri care au ucis libertatea.

De aceea, chem pe această cale nu doar pe domnii primari, ci pe toți aleșii locali din țară să verifice și să curețe listele de așa-ziși „cetățeni de onoare”, de toate umbrele comunismului de sorginte sovietică. Să-i dăm înapoi istoriei, nu onoarei, pe cei care au semnat condamnări la moarte și pacte de ocupație.

România are nevoie de demnitate, de adevăr și de curaj moral. Să nu-i lăsăm pe călăii noștri în panteonul onoarei românești.

Vă mulțumesc.

Senator Costache Chertif, Circumscripția nr.26 Maramureș

*

Domnul Mihai Coteț:

Pe procedură, domnule senator Gheorghe Daniel, vă rog.

Domnul Daniel-Paul-Romeo Gheorghe:

Mulțumesc, domnule președinte.

Bună ziua, stimați colegi!

Începând de astăzi, fac parte din Partidul Dreptate și Frăție, o alternativă reală la clasa politică din România.

Vă mulțumesc.

Mă scuzați, trebuie să anunț și dezafilieră de la Grupul Partidului Social Democrat.

Mulțumesc.

*

Domnul Mihai Coteț:

Ne întoarcem la întrebări.

Din partea Grupului USR, domnul senator Bochileanu. (*Rumoare.*)

Domnul George-Cătălin Bochileanu:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor senatori,

Peste 18 000 de români au părăsit țara în 2023, conform unei analize de presă, în 2024 numărul lor a depășit 22 000. Nu mai vorbim doar despre tineri aflați la început de drum.

Datele ne arată că tot mai mulți dintre cei care pleacă sunt oameni aflați în plină maturitate profesională, cu vârste între 35 și 40 de ani, care duc cu ei experiență, calificări și, de multe ori, familii întregi. Această realitate trebuie să ne dea de gândit. Avem datoria să îi ținem aproape, pe de o parte, să-i menținem conectați la România, iar pe de altă parte, să construim acea Românie în care să își dorească cu adevărat să se întoarcă. Săptămâna trecută am fost la Milano, unde Consatul României a lansat Rețeaua Oamenilor de Afaceri din Lombardia, o platformă menită să aducă împreună antreprenorii români din Italia și din țară, pentru colaborare, schimb de experiență și sprijin reciproc.

Este dovada clară că, oriunde s-ar afla, românii sunt activi, implicați și nu renunță la ideea de a contribui la dezvoltarea României. La Londra se întâmplă ceva la fel de important. Consatul General al României se transformă într-un hub comunitar modern, un spațiu deschis tuturor românilor din Marea Britanie. Se vor organiza întâlniri semestriale între liderii comunității, ONG-uri, biserici, mediul academic, antreprenori și formatori de opinie, iar comunitatea va fi integrată în activitatea consatului.

Astfel de inițiative reprezintă modele de bună practică, care merită replicate în cât mai multe comunități românești, pentru că acești români nu sunt doar o parte a României aflată în afara granițelor: ei sunt o resursă strategică, iar implicarea lor activă este esențială pentru dezvoltarea și modernizarea țării. În același timp, trebuie să privim și spre interior. Să construim o Românie care îi primește cu

adevărat, cu brațele deschise, pe cei care vor să revină, o Românie în care meritul este răsplătit, în care administrația funcționează, în care educația și sănătatea oferă încredere, iar statul este un partener al cetățenilor, nu un obstacol în calea lor.

Aceasta este munca pe care am început-o, România pe care o construim acum prin reformele curajoase ale miniștrilor USR, prin digitalizare, transparență și investiții care lasă în urmă ceva durabil, o Românie care nu mai pierde oameni, ci îi inspiră.

Vă mulțumesc.

Domnul Mihai Coteș:

Invit la microfon din partea Grupului PACE – Întâi România... Domnul Fodoca Liviu?

Domnul Liviu-Iulian Fodoca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Astăzi am o interpelare către domnul ministru al finanțelor, Alexandru Nazare.

Obiectul interpelării: „Criterii discriminatorii în aplicarea măsurilor fiscale între contribuabilii privați și instituțiile publice”

Domnule ministru,

În virtutea mandatului pe care-l exercit în numele cetățenilor, vă adresez prezenta interpelare în urma unui comunicat al Guvernului României, din care am aflat că peste 200 de primării, alături de numeroase instituții și companii de stat, înregistrează datorii uriașe la bugetul public, unele dintre ele de ordinul zecilor și sutelor milioane de lei.

Această realitate ridică o întrebare firească și legitimă din partea oricărui cetățean care plătește taxe și își desfășoară activitatea într-un cadru fiscal din ce în ce mai sufocant.

Cum a fost posibil ca aceste datorii să fie tolerate, acumulate și perpetuate, în timp ce antreprenorului român i se aplică popriri automate, penalități și sancțiuni imediate pentru întârzieri înfime la plată? Este inacceptabil ca statul, care acționează cu o mână de fier împotriva sectorului privat, să devină complice prin pasivitate față de propriile instituții datornice. Dublul standard fiscal nu doar că subminează încrederea în instituțiile statului, dar și descurajează mediul de afaceri, creează inechitate sistemică și generează un cerc vicios al neîncrederii și impredictibilității.

În acest context, vă adresez următoarele întrebări:

- Ce măsuri a luat Ministerul Finanțelor în ultimii 3 ani pentru recuperarea acestor sume?
- De ce există o diferență atât de clară între tratamentul fiscal aplicat contribuabililor, persoane fizice sau juridice private și cel aplicat autorităților și instituțiilor publice?
- Considerați că este moral și constituțional ca un primar să acumuleze datorii de milioane, fără consecințe, în timp ce un întreprinzător local primește poprire pe cont pentru câteva sute de lei?

Domnule ministru,

Statul nu poate cere corectitudine fiscală dacă nu dă primul exemplu. Fără un tratament echitabil între public și privat, încrederea în autoritatea fiscală va continua să erodeze.

Aștept un răspuns scris în termenul prevăzut de lege.

Vă mulțumesc.

Senator de Sălaj, Fodoca Liviu-Iulian (*Aplauze.*)

Domnul Mihai Coteț:

De la Grupul USR, invit la microfon pe domnul senator Rus Vasile-Ciprian. Este? Nu.

Domnul senator Anghel Răzvan?

Vă rog.

Domnul Razvan-Paul Anghel:

Titlul declarației politice de astăzi: „România nu poate rămâne o țară a privilegiaților. Trebuie să avem curajul de a spune: «ajunge!»”

Domnule președinte,

Stimați colegi,

În fiecare zi în care privilegiul e apărat mai abtîr decît munca cinstită, România pierde cîte puțin din încrederea cetățenilor.

Românii muncesc o viață întreagă, strâng bani pentru o casă, cresc copii, plătesc taxe și, la final, așteaptă doar un lucru simplu: ca statul să fie drept cu ei. Și e frustrant cînd aceștia vîd cum statul român protejează o categorie de privilegiați, iar românilor simpli li se cere să strîngă cureaua.

Decizia Curții Constituționale de a respinge legea privind tăierea pensiilor speciale ale magistraților a fost o nouă palmă dată celor care cred, încă, că statul ar trebui să își apere în mod egal cetățenii. Pentru oamenii care trăiesc din salarii care abia le asigură traiul pe o lună, pentru cei care muncesc cinstit și încă speră că regulile sunt aceleași pentru toți, această decizie a sunat ca un ecou al vechii Românie: cea în care unii au drepturi, iar ceilalți doar obligații.

USR rămîne consecvent. Pensiile speciale trebuie eliminate. Legea a fost respinsă pe procedură, așa că o vom reface. Dacă legea va fi respinsă însă și pe fond, vom merge mai departe. Modificăm Constituția. USR va propune un referendum care să dea românilor puterea de a decide în ce tip de țară vor să trăiască: una a privilegiilor sau una a dreptății. Deja avem sondaje care ne arată că majoritatea covârșitoare a românilor vor eliminarea tuturor pensiilor speciale. Aproximativ 80%.

Pensiile speciale nu sunt un drept dat de Dumnezeu. Sunt un abuz perpetuat. Sunt dovada că un sistem încă se teme de propria reformă. Trebuie să înțelegem că e nedrept și ineficient pentru sistem să

te poți pensiona după 20 de ani, când abia ajungi la maturitate profesională. Și cu atât mai mult să-ți iei și o pensie egală cu ultimul salariu.

Știu că oamenii sunt obosiți, că s-au săturat să audă mereu aceleași promisiuni și să vadă aceleași fețe care își apără privilegiile, dar dacă ne oprim acum, pierdem mai mult decât o lege: pierdem încrederea că România se poate schimba cu adevărat. Iar fără încrederea asta, nu ne mai rămâne nimic.

Dreptatea amânată e tot o formă de nedreptate. România nu poate merge mai departe atât timp cât trage după ea privilegiile trecutului. USR a început drumul politic bazându-se pe aceste principii și pentru asta luptăm de când am intrat în Parlament.

Așa că nu cedăm. Nu în fața privilegiilor, nu în fața presiunii și nu în fața cinismului celor care chiar cred că pot trăi veșnic pe spatele celor care muncesc cinstit.

Vă mulțumesc.

Senator Răzvan-Paul Anghel, Circumscripția nr.2 Arad

Domnul Mihai Coteț:

Invit la microfon pe doamna senator Stelea Niculina. *(Rumoare.)*

Doamna Niculina Stelea:

Domnule președinte,

Distinși colegi,

Titlul declarației mele politice de astăzi este: „Trebuie anchetată înțelegerea netransparentă între Guvern și administratorii de pensii Pilon 2”.

Decizia Guvernului de a modifica regulile privind plata pensiilor Pilon 2 și Pilon 3 a fost încă de la început suspectă, pentru că ea nu afecta într-un mod direct cheltuielile statului, ci părea mai degrabă un favor făcut administratorilor acestor fonduri.

Mai mult decât atât, având în vedere supărarea publică justificată, dar și deciziile Partidului Alianța pentru Unirea Românilor și a Înaltei Curți de Casație și Justiție de a contesta la Curtea Constituțională măsura promovată de actuala majoritate parlamentară PSD – PNL – USR și UDMR, încăpățânarea puterii este cu atât mai suspectă. Putem specula asupra unui lobby aflat la limita legalității sau chiar a unei înțelegeri netransparente între decidenții de la nivel executiv și aceste firme care manageriază fondurile de pensii.

Aflăm că, în realitate, fondurile de pensii private Pilon 2 direcționează aproape 70% din economiile românilor, cele pentru bătrânețe, către titlul de stat Fidelis, emise de către Ministerul Finanțelor Publice. Și aici apar două probleme.

Pe de o parte, dobânzile oferite astfel nu acoperă nici inflația, ceea ce înseamnă că, de fapt, administratorii fondurilor private Pilon 2 nu urmăresc interesul direct al celor care contribuie, adică își

încalcă rațiunea de a exista, ceea ce într-un stat normal ar trebui să atragă inclusiv răspundere penală, pentru că vorbim de afectarea intereselor a peste 8,4 milioane de contributori.

Pe de altă parte, este clar că în felul acesta se finanțează deficitul bugetar al statului român, folosindu-se tot banii angajaților din România. Deci, contribuția la Pilonul 2 s-a transformat tot într-o taxă plătită statului. Iată de ce AUR susține că măsura impusă de Guvernul Bolojan și de Autoritatea de Supraveghere Financiară nu are niciun fel de legătură cu reglementarea domeniului, ci este o formă prin care se confiscă, de fapt, banii cu care românii au contribuit până acum.

Vorbim de un tun de proporții gigantice: fondurile de pensii private obligatorii aveau active în valoare de 170,8 miliarde de lei la finalul lunii iunie 2025. Cel mai rău este că statul român nu s-a mulțumit doar cu tentativa de a-i obliga pe pensionari să țină banii la aceste fonduri private, ci le-a oferit administratorilor șansa de a se îmbogăți.

Comisioanele care variază între 0,21 și 0,27% sunt absolut colosale. Practic, aceste firme generează profituri între 360 de milioane de lei și 460 de milioane de lei anual doar din comisioane. Și asta fără să existe un randament real pozitiv. Cetățeanul contributor este, practic, luat de fraier. Devine doar un creditor pe termen lung al acestui sistem fără să aibă drepturi reale. Nu are libertate de decizie, nu este protejat în fața inflației, el doar privește neputincios cum valoarea contribuțiilor sale scade ca urmare a achiziționării de titluri de stat. Curtea Constituțională are, deci, sarcina de a-și respecta jurisprudența și de a constata că pensiile sunt un drept câștigat, dar și că nu se pot modifica regulile în timpul jocului.

Dacă acest lucru se va întâmpla, atunci ar fi dezirabil ca, fie la nivel parlamentar, dacă nu la nivel de parchet, cineva să ancheteze modul în care s-a ajuns la această înțelegere netransparentă între Guvern și administratorii de pensii private.

Vă mulțumesc.

Niculina Stelea, senator ales în Circumscripția nr.42 București (*Aplauze.*)

Domnul Mihai Coteț:

De la Grupul USR, invit la microfon pe domnul senator Ștefănaș Gheorghe.

Domnul Gheorghe Ștefănaș:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația mea politică de astăzi se intitulează: „Când justiția își apără privilegiile, cine mai apără dreptatea?”

România are nevoie de reformă, nu de simulacre, nu de amânări, nu de privilegii apărute cu încrâncenare.

Nu putem permite ca lupta pentru menținerea unor beneficii speciale în sistemul judiciar să devină o frână în calea modernizării statului. Reforma administrativă este o obligație față de cetățeni și nicidecum o monedă de schimb în negocieri opace.

Justiția trebuie să fie parte din soluție și nu din blocaj. Apărarea drepturilor nu trebuie să fie confundată cu apărarea privilegiilor, iar când instituțiile se închid în cercuri de protecție reciprocă, cine mai apără interesul public?

Românii nu mai cred în promisiuni goale. Ei cer o reformă reală, vizibilă, care să le schimbe viața de zi cu zi. Cer administrații locale care funcționează eficient, fără risipă, cer instituții care răspund, nu se ascund, cer transparență, meritocrație și respect pentru banul public.

Reforma pe care o așteaptă românii nu este doar tehnică, ci este și morală. Este despre curajul de a spune adevărul, despre voința de a tăia în carne vie, acolo unde sistemul s-a osificat, este despre eliminarea sinecurilor, despre digitalizare reală, despre reducerea birocrăției și despre o cultură a responsabilității, iar mai presus de toate, reforma este despre încredere. Încrederea că statul român este un mecanism de protejare a privilegiilor nu este pe placul românilor. Justiția trebuie să devină un instrument de servire a interesului cetățeanului.

Fac apel la luciditate, la responsabilitate și la curajul de a spune lucrurilor pe nume: reforma nu se negociază, reforma se asumă.

Vă mulțumesc.

Senator Gheorghe Ștefănaș, Circumscripția electorală nr.18 Galați

Domnul Mihai Coteș:

Invit la microfon pe doamna senator Cușnir Rodica.

Doamna Rodica Cușnir:

Bună dimineața!

Declarație politică.

Titlul declarației politice: „Curat murdar, coane Fănică! Despre puteri și neputințe”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Stimați cetățeni,

În spiritul lui nea Iancu, vă rog să mă iertați dacă o să zic lucrurilor pe nume.

La noi, puterile statului trăiesc o frumoasă neînțelegere. Puterea legislativă se jură că legiferează, dar, între noi fie vorba, e folosită uneori ca valet de serviciu la spălat rufe murdare în familie. Puterea executivă publică date când dă bine în poză, iar puterea judecătorească ne servește, din când în când,

adevăruri alternative, iar dacă întrebi cine minte, primești, ca în Caragiale, răspunsul clasic: „curat murdar, coane Fănică!”

Săptămâna trecută am aflat că jalonul cu pensiile speciale e „împlinit” și „neîmplinit” în același timp. Unii zic una, Europa zice alta, iar noi, între două comunicate, ne dăm cu părerea. Ministrați și consilii onorabile își aruncă scrisori pe rețele, fiecare cu adevărul lui, ca în licitația de vorbe: „să se revizuiască primesc! Dar să nu se schimbe nimica!”. Iar cetățeanul, stimabilul public, rămâne cu ochii în ecran și cu mâna în buzunar, întrebându-se în cine să mai creadă, în legislativul care promite reforme de luni, executivul care anunță marți și le corectează miercuri sau judiciarul care vine joi cu „adevăr definitiv provizoriu”?

Între toate, a patra putere, presa, încă nereglementată pe tărâmul responsabilității efective, flutură break news-uri cu aerul unui ghișeu la care se distribuie panică pe bonuri de ordine. Libertatea de exprimare e sfântă, dar parcă prea des e luată ostatică de fake news-uri, de eternele „surse” care știu tot și nu răspund pentru nimic. Așa ajungem la „știri” care se bat cap în cap, la „analize” fără cifre și la „poziții oficiale” care se demontează singure până la prânz.

Doamnelor și domnilor,

Separația puterilor nu e un decor de teatru, e o rigoare. Legislativul face legea, executivul o aplică, justiția o interpretează. Când fiecare vrea și rolul celuilalt, nu iese reformă, iese comedie. Și nu una veselă. Nu putem cere încredere dacă oferim contradicții, nu putem pretinde respect dacă practicăm echivocul. Când aceeași realitate are trei comunicate și niciun registru public verificabil, problema nu e la „percepție”, e la metodă. Ce e de făcut? Curat lucru, zic, transparență ca la farmacie.

Publicarea integrală, în același format și în aceeași zi, a tuturor datelor care fundamentează deciziile, cu metodologiile aferente, responsabil nominal și termene verificabile. Un registru unic al indicatorilor, auditat extern, astfel încât „împlinit” să nu mai însemne „aproape, stați să vedeți”. Un cod de comunicare publică pentru toate instituțiile, astfel încât postările de pe rețele să nu mai țină cont de realitatea juridică. Și, mai ales, reînvățarea artei tăcerii atunci când faptele încă nu s-au copt.

Să lăsăm „mofturile” la garderobă și să aducem în sală disciplina celor trei puteri. Să se termine cu „adevăruri la ofertă” și să rămână unul singur, cel verificabil, comun și obligatoriu pentru toți. Abia atunci cetățeanul va ști în ce putere să creadă, iar noi vom putea spune fără ironie că am trecut de la Caragiale la Constituție.

Până atunci, onorabili, să nu ne mai mirăm că ne ia lumea în râs. Scena am făcut-o noi, iar textul l-am încurcat tot noi. Acum, să-l îndreptăm. Curat, adică limpede, public și verificat.

Vă mulțumesc.

Senator de Suceava, Rodica Cușnir

Pot să citesc și o întrebare? (*Discuții, aplauze.*)

Domnul Mihai Coteș:

Invit la microfon, de la Grupul AUR...

Domnul senator... Doamna senatoare Păucean-Fernandes Luminița?

Vă rog.

Doamna Luminița Păucean-Fernandes:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Voi da citire întrebării adresate ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, domnului Florin-Ionuț Barbu și, dacă îmi permiteți, și declarației politice.

Obiectul întrebării: „Lipsa unei strategii reale de protecție a efectivelor de animale și a securității alimentare naționale a României”

Stimate domnule ministru,

Un nou focar de boală a limbii albastre a fost descoperit într-o exploatare de bovine din Cislădie, județul Sibiu. Diagnosticul a fost confirmat pe 8 octombrie de Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală București, în urma analizării probelor recoltate dintr-o exploatare nonprofesională din Cislădie, care deține un efectiv de 69 de bovine.

Din păcate, în ultimii ani, România s-a confruntat, în mod repetat, cu boli care au afectat grav zootehnia națională și, implicit, securitatea alimentară națională a țării. Pesta porcina africană a distrus mii de efective și a dus la închiderea a numeroase ferme. Variola ovină a afectat crescătorii din majoritatea județelor, generând pierderi economice majore. În prezent, așa cum am arătat mai sus, în județul Sibiu, la Cislădie, a fost confirmat un focar de boală a limbii albastre care pune din nou în pericol efectivele de bovine și stabilitatea producției interne.

De fiecare dată, reacția statului a fost aceeași: întârziată, lipsită de coordonare și fără rezultate concrete. România nu are o strategie coerentă de prevenire, nu dispune de un sistem funcțional de alertă timpurie și nu are un calendar predictibil de acțiuni prevenite... preventive.

Această lipsă de viziune a autorităților afectează direct economia rurală, veniturile producătorilor și, în mod direct, securitatea națională a României.

În acest context, domnule ministru, vă rog să-mi răspundeți la următoarele întrebări:

- Care este planul strategic național de prevenire și intervenție în cazul bolilor transmisibile la animale și când a fost ultima dată actualizat? Vă rog să-mi transmiteți calendarul de implementare și documentele oficiale care reglementează aplicarea acestuia.

- Ce măsuri concrete de prevenție au fost stabilite și aplicate pentru anul 2025 la nivelul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentară din întreaga țară? Vă rog să precizați dacă aceste măsuri au fost puse efectiv în practică, în ce perioadă și care au fost rezultatele obținute până în prezent.

- Există o procedură publică de alertare timpurie a crescătorilor de animale privind riscurile sanitar-veterinare? Dacă nu, precizați dacă ministerul are în lucru un proiect de implementare și în ce stadiu se află.

- Cine răspunde, instituțional și politic, pentru lipsa unei reacții rapide în cazul focarului de la Cisnădie și pentru întârzierile repetate în gestionarea situațiilor similare?

- Ce acțiuni concrete urmează să fie întreprinse de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale până la sfârșitul anului 2025 pentru prevenirea pierderilor similare în perioada următoare? Solicit transmiterea calendarului acțiunilor de control, informare și intervenție prevăzute de minister.

- Care sunt procedurile administrative aplicate în prezent pentru declararea și raportarea focarelor de boală la animale și, dacă ministerul are în vedere simplificarea acestora, inclusiv prin dezvoltarea unei aplicații informatice care să permită transmiterea rapidă a datelor către direcțiile sanitar-veterinare?

- Solicit clarificări privind situația personalului de specialitate: câți medici veterinari își desfășoară efectiv activitatea în teren, câte posturi sunt vacante, care este numărul mediu de animale și de exploatați aflate în responsabilitatea fiecăruia și ce distanțe sunt nevoiți să parcurgă pentru a interveni în caz de urgență?

- Există un proiect sau un calendar concret pentru interconectarea bazelor de date ANSVSA, APIA și Registrul Național al Exploatațiilor, astfel încât raportările și alertele sanitar-veterinare să fie gestionate unitar și în timp real la nivel național?

Solicit răspuns în scris.

Cu deosebită considerație, Luminița Păucean-Fernandes, senator AUR în Circumscripția electorală nr.34 Sibiu.

Continui cu declarația politică.

Titlul declarației politice: „Complicitatea care ucide. Câtă vreme mai stăm și ne privim țara prăbușindu-se?”

Doamnelor și domnilor senatori,

Dragi români,

Astăzi, în fața acestei țări batjocorite și abandonate, avem datoria să spunem adevărul: România a ajuns aici din cauza guvernelor PSD, PNL, UDMR și, mai nou, USR.

Ani de zile, aceleași partide s-au perindat la putere, și-au împărțit funcții, și-au protejat clientele, dar au uitat de oameni. La zece ani de la tragedia din Colectiv, românii încă mor cu zile. În 2015 ni s-au promis patru centre pentru mari arși. În 2025, trei sunt încă în șantiere, iar primul, cel de la Timișoara,

este abia anunțat pentru anul viitor. Două victime ale exploziei din Rahova sunt trimise în străinătate pentru că România are sub 20 de paturi pentru marii arși. Zece ani și niciun progres real.

Vedem din nou ambulanțe ducând oameni arși la avion, vedem promisiuni goale, vedem miniștri care se schimbă, dar și tragedii care se repetă. Acest sistem medical este ținut în viață doar de perfuziile incompetenței și indiferenței. Plătim contribuții pentru un sistem care nu ne poate salva. România de azi este condusă mișelește, împotriva voinței poporului, de aceleași partide care, indiferent de combinația de la guvernare, au pus interesele de partid mai presus de nevoile românilor.

Ce s-a schimbat de la Colectiv? Nimic esențial. Aceeași lipsă a paturilor, lipsa echipelor complete, lipsa circuitelor sterile, lipsa standardelor respectate, toate acestea definesc o tragedie continuă. Iar dacă privim către Salina Praid, vedem aceeași nepăsare. Corpul de control al premierului a confirmat: riscul de prăbușire a fost cunoscut, dar ignorat. Conducerea Salrom, subordonată Ministerului Economiei, a fost avertizată încă din 2022 că infiltrațiile amenință integritatea salinei. Ce s-a făcut? Nimic. Doar tăcere, amânări și complicități. Dezastrul de la Praid nu este o catastrofă naturală. Este un eșec administrativ și moral. Este imaginea unui stat care nu mai funcționează.

Am adresat o interpelare pe acest subiect încă din data de 18 iunie, dar am primit aceleași răspunsuri evazive cu care ministerele ne-au obișnuit, iar niciunul dintre dosarele penale solicitate de mine, confirmate și de Corpul de control al premierului, nu are o soluție clară până la această oră. România nu mai are nevoie de scuze și declarații. Are nevoie de acțiune, de responsabilitate, de o schimbare profundă. Noi, cei din AUR, nu mai acceptăm ca incompetența și clientelismul să treacă drept guvernare.

Este timpul ca vinovații să răspundă public, politic și penal. Este timpul ca România să-și recâștige demnitatea și încrederea că statul lucrează pentru oameni și nu împotriva lor.

Cu deosebită considerație, Luminița Păucean-Fernandes, senator AUR în Circumscripția electorală nr.34 Sibiu.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Mihai Coteț:

Îl invit la microfon pe domnul senator Mircescu Narcis și, de asemenea, îl invit pe domnul Laurențiu Plăeșu să preia conducerea sesiunii de întrebări și interpelări.

Domnul Ion-Narcis Mircescu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Cei cinci magnifici de la CCR au avut nevoie de două amânări pentru a-și da seama că modificarea pensiilor magistraților era într-un dosar cu șină din care lipsea un aviz.

Mai nou, auzim voci în spațiul public care propun modificarea legii pe fond, în sensul creșterii cuantumului pensiilor magistraților de la 70% la 75%. Cu ce e mai constituțional 75% față de 70%, asta

poate doar specialiștii din CCR să ne răspundă. Dar în acest caz, cum procedăm cu pensiile normale, cele pe contributivitate, care, în medie, sunt în cuantum de 45% din ultimul venit?

Cât de constituționale sunt acestea? Interesează pe cineva? *(Aplauze.)*

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ștefan Geamănu.

Domnul Ștefan Geamănu:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Titlul declarației mele politice este: „Să nu mai luăm pâinea de la gura poporului”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Dragi români de acasă și din lume,

Mi-e greu să mai privesc în ochii oamenilor care m-au trimis aici.

Au ochii obosiți, dar buni. Palmele lor crapă de muncă, iar buzunarul e tot mai gol. Și, în loc să le fie recunoscători, cei care guvernează îi mai apasă și cu biruri și cu taxe, și cu vorbe goale.

O, oameni buni din Guvern, concentrați-vă. Aduceți-vă mintea la locul ei, că s-a rătăcit printre hârtii și cifre. România nu e o cifră într-un tabel. România e femeia care frământă pâine la 5 dimineața, e bărbatul care pleacă la lucru cu sufletul strâns, e copilul care se roagă să nu-i plece părinții. Nu mai jecmăniți poporul acesta care v-a răbdat prea mult. Lăsați-l să respire, să-și plătească datoriile, dar să-i mai rămână și de o pâine, de un zâmbet, de un vis. Că prea mult a dat și prea puțin i s-a întors.

Românul nu cere minuni, cere doar să fie lăsat să trăiască în țara lui, fără să se simtă vinovat că muncește. Să nu-i mai luați tot, sub pretextul reformei. Că nu mai e nimic de luat. A rămas doar demnitatea, și, și aceea începe să doară. Guvernul trebuie să se concentreze nu pe cifre, ci pe suflet. Căci sufletul unui popor e mai de preț decât orice buget.

Eu, Ștefan Geamănu, senator al românilor de pretutindeni, vă spun cu toată blândețea și cu toată durerea inimii mele: nu mai puneți bir pe inimă.

Nu mai storceți lacrimi din sudoare. Ridicați-vă ochii spre cer și întrebați-vă, ca oameni: pentru cine faceți toate astea? Căci dacă poporul plânge și guvernării tac, atunci tăcerea nu e guvernare, e trădare.

Cu dragoste de neam și cu credință și cu dor de dreptate, Ștefan Geamănu, senator AUR, Circumscripția nr.43 diaspora.

Domnule președinte, am și o interpelare, dacă-mi permiteți.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă rog, domnule senator.

Domnul Ștefan Geamănu:

Interpelarea mea de astăzi este adresată domnului Ilie-Gavril Bolojan, prim-ministrul României, și domnului Alexandru Rogobete, ministrul sănătății.

Obiectul interpelării: „Dizabilitatea: o dublă condamnare în România. Pensii insuficiente, evaluări arbitrare și ignoranță instituțională”

Stimate domnule prim-ministru,

Stimate domnule ministru al sănătății,

România reală, cea din afara statisticilor și a declarațiilor politicianiste, este astăzi o țară în care persoanele cu dizabilități sunt condamnate de mai multe ori: o dată prin diagnosticul crunt, apoi prin condițiile care îi constrâng să supraviețuiască sub limita demnității umane și, nu în ultimul rând, prin evaluările arbitrare la care sunt supuși de comisiile de evaluare.

În timp ce Guvernul vorbește despre „salvarea României”, mii de cetățeni vulnerabili trăiesc cu pensii de handicap ce ating 1 000 – 1 300 de lei, în condițiile în care costul vieții a crescut dramatic, iar facturile la energie, medicamente și produse medicale au devenit imposibil de achitat.

Pensiile de handicap, o adevărată cruzime socială îndreptată împotriva persoanelor cu nevoi speciale.

În ultimele luni, cabinetul meu parlamentar a înregistrat mai multe petiții din partea persoanelor cu dizabilități ori a familiilor acestora, care semnalau că pensiile le-au fost sistate abuziv, fără o reevaluare medicală riguroasă. Cazul domnului Florin, paralizat din 2019, căruia i s-a retras pensia de handicap, deși este irecuperabil, este pragmatic în reliefaarea lipsei de responsabilitate a autorităților. Sistarea pensiei a antrenat o serie de evenimente nefericite ce au culminat cu oprirea furnizării curentului, apei și căldurii, motiv pentru care Florin este întreținut astăzi de părinți.

Totodată, există cazuri precum cel al doamnei Doina Mocanu, care trăiește din 1 280 de lei pe lună, în timp ce factura la curent i s-a triplat de la o lună la alta. Sau, bunăoară, doamna Elena Gustă, dependentă de aparatură medicală, care nu-și mai permite nici măcar tratamentele de bază.

Creșterea costului vieții și absența măsurilor compensatorii.

Inflația, liberalizarea prețurilor la energie și lipsa unui mecanism real de protecție pentru persoanele cu handicap au transformat aceste pensii într-un adevărat simbol al abandonului social al autorităților. Un stat care se declară „social” nu poate ignora faptul că beneficiarii pensiilor de invaliditate sau handicap nu își mai pot asigura nevoile vitale. Vorbim aici de hrană, utilități, medicamente, transport adaptat sau îngrijire de bază. Cazul lui Ștefănuț, diagnosticat cu boala oaselor de sticlă, este cutremurător: banii asigurați de statul român acoperă cam 30% din costurile totale de îngrijire. În tot acest timp, mama este 24 de ore din 24 la dispoziția copilului, neputând să muncească pe viitor, ceea ce echivalează cu o condamnare la suferință și precaritate.

Din perspectivă legislativă, Legea nr.448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap prevede la art.1 – acordarea de drepturi „în scopul integrării și incluziunii sociale”, iar la art.3 – principii precum egalitatea de tratament și egalitatea de șanse. Evident că situațiile prezentate mai sus contravin acestor principii.

Erori grave în evaluarea și reevaluarea gradului de handicap.

Numeroase cazuri arată că persoane grav bolnave sunt declarate „apte de muncă”, iar acestea în pofida documentelor medicale evidente. Cazul lui Vasile, bolnav pulmonar, rămas cu un chist pietrificat pe plămân, însă declarat vindecat, reprezintă dovada absurdității administrative în care trăim.

Este important să subliniem că toate aceste probleme, fiecare în parte la fel de gravă, nu sunt doar de natură medicală și/sau economică, ele comportă implicații profunde pe toate planurile, conducând la stigmatizare și la un sentiment de marginalizare. Din perspectivă socială, asistăm, de fapt, la o alienare socială, fenomen ce agravează atât suferința individuală și familială, cât și sarcina statului în chestiunile ce țin de sistemul de sănătate și protecție socială. Asemenea aspecte justifică intervenția statului, pe de o parte, ca furnizor de beneficii și garant al incluziunii, iar pe de altă parte, ca garant al coeziunii sociale și al respectării demnității persoanelor vulnerabile.

Având în vedere cele expuse, vă adresez rugămintea de a-mi răspunde la următoarele întrebări:

1. Cum intenționează Guvernul să asigure coordonarea efectivă între Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii și Ministerul Finanțelor pentru ca beneficiile financiare, asistența medicală și serviciile sociale dedicate persoanelor cu handicap grav sau rar să fie corelate și să nu se excludă reciproc, așa cum se întâmplă frecvent în prezent?

2. Ce măsuri propuneți în procedura de evaluare a gradului de handicap, astfel încât aceasta să fie eficientă și nediscriminatorie, eliminând astfel situațiile când se pierde în mod arbitrar dreptul la pensie?

3. Ce demersuri a inițiat Ministerul Sănătății pentru a asigura continuitatea tratamentelor și terapiilor copiilor cu dizabilități, în special pentru cazurile cronice și rare?

4. Are Guvernul în vedere elaborarea unui plan național de sprijin pentru persoanele cu dizabilități care să includă: majorarea veniturilor, subvenții la utilități și transport, cât și un acces mai facil la dispozitive medicale esențiale?

5. Ce soluție aveți pentru familiile care îngrijesc persoane cu handicap grav și care, în urma deciziilor administrative, își pierd atât indemnizația de însoțitor, cât și alte drepturi conexe?

6. Ce măsuri concrete veți lua, domnule ministru al sănătății, pentru a implementa un program național de sprijin medical și psihologic pentru persoanele cu handicap și aparținătorii acestora, care să includă consiliere psihologică, servicii de recuperare și finanțare pentru echipamentele medicale vitale?

Vă solicit răspuns scris.

Vă mulțumesc.

Ștefan Geamănu (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Cătălin-Emil Mîndru.

Domnul Cătălin-Emil Mîndru:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Săptămâna aceasta, municipiul Vaslui devine centrul național al dialogului despre viitor, deoarece găzduiește Summitul Tinerilor, ediția a 10-a, cu tema „Încotro? Dincolo de limite”, cea mai amplă manifestare națională dedicată tineretului din România, care reunește mii de tineri, lideri ai organizațiilor de tineret și reprezentanți ai administrației publice din întreaga țară.

Este o onoare, dar și o responsabilitate uriașă pentru comunitatea noastră, care, după ani de muncă, a obținut titlul de „Capitală a Tineretului din România” pentru anul 2025. În mandatul meu de viceprimar al municipiului Vaslui am avut prilejul de a lucra cot la cot cu organizațiile de tineret, cu voluntarii, cu profesorii și cu antreprenorii locali pentru a construi o comunitate care ascultă, implică și oferă șanse reale tinerilor. Am valorificat atunci energia, creativitatea și spiritul civic al tinerilor din Vaslui, care nu sunt doar resurse simbolice, ci sunt motoare concrete de dezvoltare locală.

Dacă îi asculți pe tineri cu adevărat și le creezi contexte acționale, descoperi soluții pe care nicio administrație publică nu le poate inventa singură. Titlul de „Capitala Tineretului din România” nu este un trofeu simbolic, iar programul ACCED și mișcarea „Vaslui, întinerEȘTI” sunt rezultatul unei viziuni de dezvoltare comunitară, proiectată pe termen mediu și lung. Vasluiul devine astfel un laborator de idei, un model de colaborare între administrație și societatea civilă, un loc unde tinerii pot rămâne, nu doar un loc de unde pleacă.

Aceasta este și viziunea USB pentru tinerii din România, cea în care investiția în tinerii români este o investiție în modernizarea țării, cea în care statul nu decide în locul tinerilor, ci creează condiții pentru a decide ei înșiși, și în care administrația nu promite locuri de muncă, ci deschide drumuri pentru inițiativă și antreprenariat, este cea în care sistemul de educație nu formează executanți, ci oameni liberi, curioși și competenți, pregătiți pentru societatea bazată pe cunoaștere.

Ca senator al României și membru al comisiilor de învățământ, tineret și sport și administrație publică, continui această misiune: să aduc vocea tinerilor în Parlament, să contribui la construirea unui cadru legislativ modern, care să stimuleze participarea activă, educația de calitate, inovația și implicarea locală.

Avem nevoie, aşadar, de politici publice bazate pe date, de investiții în formarea competențelor pentru economia digitală și verde, de spații comunitare pentru tineri, de programe de mobilitate și voluntariat, dar mai ales de încrederea în generațiile care vin. Contextul european și global în care ne aflăm ne obligă la luciditate. România nu mai este o periferie: este parte a unei Uniuni Europene care se redefineste și a unei lumi în schimbare rapidă, unde educația, inovația și implicarea civică sunt noile forme de apărare națională.

Într-o lume instabilă, cea mai sigură investiție este cea în tinerii care gândesc liber și acționează responsabil. De aceea, Summitul Tinerilor de la Vaslui din săptămâna aceasta nu este doar un eveniment local, ci un simbol al direcției pe care România trebuie să o urmeze, o direcție orientată spre viitor, spre participare, spre încredere în capacitatea noastră de a construi comunități care cresc împreună.

În numele Grupului parlamentar USR, reafirm astăzi angajamentul nostru pentru o Românie care investește în educație, în tineret și inovație, pentru o țară în care fiecare tânăr are șansa de a-și transforma potențialul în realitate. Vasluiul a demonstrat că se poate, chiar și într-un context politic dificil.

Acum este rândul nostru, al tuturor, să dăm României curajul să creadă în generațiile care vin.

Vă mulțumesc.

Senator USR de Vaslui, Cătălin-Emil Mîndru

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Doina-Elena Federovici.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Întrebarea de astăzi este adresată domnului ministru Marian-Cătălin Predoiu, ministrul afacerilor interne.

Obiectul întrebării: „Situația transferului Casei Isăcescu către Consiliul Județean Botoșani”

Domnule ministru,

Casa Isăcescu, cunoscută și sub numele de Casa Pisoschi, aflată în coproprietatea Ministerului Afacerilor Interne și a Consiliului Județean Botoșani, reprezintă un veritabil monument arhitectonic încărcat de istorie.

Din păcate, trecerea timpului și lipsa intervențiilor de conservare și restaurare au dus la degradarea accentuată a clădirii care riscă să se transforme într-o ruină. Imobilul are o valoare patrimonială și simbolică deosebită, fiind legat de personalitatea unuia dintre principalii artizani ai Unirii de la 1859, Nicolae Pisoschi. Restaurarea sa ar contribui nu doar la protejarea patrimoniului cultural local, ci și la revitalizarea zonei centrale a municipiului Botoșani.

În mandatul meu anterior, în calitate de președinte al Consiliului Județean Botoșani, am demarat demersurile privind transferul cotei de două treimi din imobil către Consiliul Județean Botoșani, în vederea reabilitării și valorificării acestui obiectiv. Înțeleg că, la sfârșitul anului trecut, și actualul președinte al Consiliului Județean Botoșani a reluat aceste demersuri.

Având în vedere cele expuse, vă rog, domnule ministru, să răspundeți la următoarele întrebări:

1. Când estimați că se va finaliza transferul Casei Isăcescu către Consiliul Județean Botoșani?

Și 2. În cazul în care Ministerul Afacerilor Interne intenționează să păstreze imobilul în patrimoniul său, ce soluții concrete aveți pentru restaurarea și valorificarea acestuia, astfel încât să nu se piardă un important monument istoric?

Vă mulțumesc.

Solicit răspuns scris.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Constantin-Ciprian Iacob.

Domnul Constantin-Ciprian Iacob:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea mea de astăzi se adresează ministrului finanțelor, domnului Alexandru Nazare.

Obiectul interpelării: „Necesitatea clarificării regimului fiscal aplicabil producției gospodărești destinate autoconsumului”

Stimate domnule ministru,

În ultimele zile, o serie de declarații provenite din zona fiscal-administrativă au generat un val neașteptat de reacții publice, după ce s-a afirmat că produsele obținute în gospodării precum gemul, zacusca sau alte conserve de toamnă ar putea fi luate în calcul la estimarea „gap-ului de TVA”.

Deși ulterior s-a încercat o retractare parțială, modul în care aceste informații au fost comunicate a produs un efect de neliniște și indignare în rândul populației, care este și așa împovărată de taxele din ce în ce mai mari, din mediul urban și mai ales rural, unde activitatea gospodărească reprezintă o expresie a normalității, nu o sursă de venit impozabilă.

Într-un stat care își propune să cultive încredere între cetățean și administrație, nu este admisibil ca mesajele publice ale instituțiilor fiscale să fie aruncate hazardat, fără o minimă coerență juridică sau anticiparea impactului social. Comunicarea oficială trebuie să inspire stabilitate, nu să provoace confuzie, iar explicațiile ulterioare, lipsite de consistență, nu pot repara prejudiciul de imagine al instituției.

Așa numitul „gem al bunicii” nu este o problemă de fiscalitate, ci una de bun-simț administrativ și de responsabilitate în exprimare.

Având în vedere cele de mai sus, vă solicit următoarele clarificări:

- Confirmați, în mod expres, că produsele realizate pentru consum propriu nu intră și nu vor intra sub nicio incidență a vreunei forme de impozitare sau raportare fiscală, indiferent de metodologia utilizată în calculul „gap-ului” de TVA?

- Care sunt criteriile tehnice și juridice prin care Ministerul Finanțelor și ANAF disting între autoconsum și activitatea economică, pentru a evita interpelări arbitrare la nivelul structurilor teritoriale?

- Considerați că se impune demiterea domnului Nica Adrian Nicușor pentru gravele prejudicii de imagine aduse întregului corp al angajaților ANAF, dar și instituției ca entitate?

Consider că o poziție clară, articulată și responsabilă din partea Ministerului Finanțelor este nu doar un act de bună-credință administrativă, ci o datorie morală față de cetățenii care, prin munca lor cinstită, mențin echilibrul social și economic al comunităților locale.

Cu deosebită considerație, senator Constantin-Ciprian Iacob, Grupul AUR.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ninel Peia.

Se pregătește doamna senator, Dorina Barcari.

Domnul Ninel Peia:

Mulțumesc, domnule președinte.

Dragi colegi,

Senator Peia vă deranjează astăzi cu o declarație politică intitulată: „Mama”.

Mama mi-a fost pernă și plapumă, casă și foc, m-a alăptat și a suferit lângă bolile mele, m-a mângâiat și mi-a alinat dureri care nu credeam că vor trece vreodată. Mi-a fost doctor și vraci. M-a tras, apoi m-a împins ca să fiu un om. Nu mă voia un bărbat, ci doar un om.

De la ea am învățat mila și lupta până la capăt, bunătatea și dreptatea bine împărțite. M-a descântat și mi-a făcut de deochi. Mi-a pus mămăliga fierbinte în farfurie. Mi-a decojit primul măr și m-a ascuns după fusta ei modestă în vremuri de furtună, atunci când vânturile erau rupte de vânturile văzduhurilor.

Mama mi-a arătat primul pui de găină și cum se mănâncă la mese boierești. Ea mi-a spus de ce e bună cartea și de ce să-i iubesc pe moșii mei din care astăzi e făcută glia țării mele. Mama mi-a fost leagăn și pat și pisica dormind de pe sobă și mirosul de pâine la țeșt, și bamele din oală și cămășile cârpite, și scovergile cu zahăr, și bălciurile rare, și fetițele din colbul drumului, și vara, și omătul iernii,

și jalea și dorul, și sudoarea și Făt-Frumos și Cosânzeana, și cei șapte pitici și mucenicii cei dulci, și lacrimile cele amare, și julturile, și corcodușele, și albinele, și șoarecii, și compotul, și lâna. Și jertfa mamei mele este mama.

Mama a fost o lume. Mama va fi o lume. Mama este o lume.

Dacă aș fi poet, aș scrie o odă, pictor dacă aș fi, aș picta o icoană, sculptor dacă aș fi, aș sculpta ceva nemaivăzut. Pentru că sunt doar un om, aprind din când în când o lumânare pentru păcatele mele, să mă mai ierte și acum, dacă i-am greșit cândva. Sfânta mea mamă.

Fiți buni și cinstiți-vă fiecare sfânta voastră mamă. Așa facem de veacuri, așa să facem și în celelalte veacuri. Ca noi. Românește.

Mulțumesc, domnule președinte. *(Aplauze.)*

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Dorina Barcari.

Se pregătește doamna senator Olga Onea.

Doamna Dorina Barcari:

Interpelarea mea este către domnul ministru Florin Manole de la Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Domnule ministru,

În conformitate cu art.111 și art.112 din Constituția României, precum și cu art.34 lit.d) din Regulamentul Senatului privind exercitarea dreptului de interpelare, vă adresez prezenta interpelare referitoare la situația actuală a calculelor drepturilor de pensie a cetățenilor români și a serviciilor prestate și asigurate de casele teritoriale de pensii.

Obiect: „Situația «micii recalculări» a pensiilor și impactul asupra beneficiarilor”

Vă solicităm să clarificați de urgență situația privind nefuncționalitatea sistemului informatic al CNPP-urilor... CNPP-ului.

Începând cu septembrie 2024, erorile care au fost constatate au fost atribuite și motivate prin nefuncționalitatea softului, numeroși beneficiari ai sistemului public de pensii, precum și angajați din cadrul caselor teritoriale de pensii, au semnalat deficiențe majore în funcționalitatea sistemului informatic al Casei Naționale de Pensii Publice.

Sistemul informatic integrat al CNPP, proiectat pentru gestionarea bazelor de date privind contribuțiile, stagiile de cotizare, recalculările și plățile, s-a dovedit a fi neadaptat volumului mare de date și complexității noii legislații, Legea nr.360/2023 privind sistemul public de pensii.

Principalele probleme semnalate sunt:

- blocaj frecvent în timp de procesare, care a întârziat emiterea deciziilor de recalculare;
- erori în preluarea datelor din bazele de date istorice, dosare arhivate, REVISAL, arhive electronice ale fostelor case județene de pensii etc.;
- necorelarea informațiilor dintre sistemele informatice ale CNPP-ului și alte instituții, ANAF, INS, Ministerul Muncii, ceea ce a dus la calculul eronat al punctajelor;
- imposibilitatea temporară a actualizării dosarelor de pensie la nivelul caselor teritoriale, din cauza lipsei accesului stabil la platforma informatică centrală;
- lipsa unui mod informatic unitar pentru gestionarea cererilor online și pentru comunicarea deciziilor către pensionari;
- suprasolicitarea personalului tehnic și operativ, care este nevoit să proceseze manual anumite dosare sau să reintroducă date pierdute;
- anularea unor drepturi ale unor persoane cu handicap și invaliditate – despre care a vorbit și domnul doctor Geamănu și are argumente foarte serioase, ele sunt reale, anularea unor drepturi de invaliditate constatate și care nu s-au...să spunem, nu s-au vindecat pe parcurs, pentru care dosarele de pensionare pentru handicap și invaliditate au fost anulate în mod abuziv;
- afectarea drepturilor date de muncă în fostele grupe 1 și 2, redenumite „condiții speciale”. Aici s-a produs... au fost luate măsuri abuzive. Sunt considerate ca fiind „condițiile speciale” și „deosebite” cu totul altceva decât fostele grupe 1 și 2. Nu. A fost doar o redenumire la cererea Consiliului European. Nu a fost o modificare, pentru că ele au rămas în aceleași drepturi.

Nu se ține cont că persoanele încadrate în aceste grupe, redenumite „condiții de muncă”, au plătit impozite mai mari și angajatorii au acoperit costuri suplimentare care justifică, atât perioadele suplimentare, cât și multiplicarea lunară a punctajelor.

Ca exemplu este... sau ca susținere, acest lucru s-a produs, conform art.2 alin.(2) din Legea nr.226/2006, care spune clar că se asimilează grupa întâi de muncă cu „condiții speciale”, iar grupa a doua cu „condiții deosebite”, conform Deciziei nr.40/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectându-se art.14 din Legea nr.3/1977, care a fost în vigoare până la 1 aprilie 2001.

Prin anularea drepturilor date de perioadele asimilate nu se ține cont că prin definiție aceste perioade sunt acoperite de asigurări sociale și nu pot fi denumite ca „necontributive”, așa cum sunt în calculele sau în justificarea acestor calcule de pe deciziile noi.

Aceste deficiențe au avut un impact direct asupra respectării termenelor legale privind recalcularea pensiilor, generând nemulțumiri în rândul pensionarilor și afectând credibilitatea instituției.

De asemenea, lipsa unei strategii coerente de modernizare și digitalizare a sistemului informatic al CNPP, precum și absența unei colaborări eficiente între Ministerul Muncii și furnizorii de servicii IT, au contribuit la perpetuarea acestor disfuncționalități.

În consecință, se impune o evaluare urgentă a stadiului funcționării sistemului informatic, precum și elaborarea unui plan național de modernizare digitală a infrastructurii CNPP, care să permită o administrare transparentă, sigură și eficientă a datelor de asigurări sociale.

Consider că transparența și comunicarea constantă cu cetățenii, mai ales cu beneficiarii sistemului public de pensii, sunt esențiale pentru menținerea încrederii în instituțiile statului și pentru asigurarea unui tratament echitabil tuturor pensionarilor.

În acest sens, vă rog să-mi comunicați motivul pentru care CNPP nu a oferit și nici nu oferă vreunui contribuabil buletinul de calcul detaliat, în mod tendențios, lista cu venituri contributive valorificate în calcule a fost denumită „buletin de calcul” până în 2005, după care s-a numit „date” sau „adeverință”, iar cele două file apărute ulterior cu titlul de „buletin de calcul” până în 2017, conțineau rezultate neverificabile, iar în prezent aceste două file se numesc „anexă”.

Asta este proba nu a intenției, ci chiar a măsurii de dezinformare a pensionarilor, pentru că atâta timp cât lista s-a numit „buletin” și pe urmă nu s-a mai numit, atâta timp cât anexele s-au numit „buletin” și pe urmă nu s-au mai numit, este clar că măsurile nu sunt o tendință, sunt chiar o acțiune în sine.

Ținând cont că se condiționează cu termene de contestare, se pune întrebarea, în ce condiții se pot formula contestații în limita unor termene, atâta timp cât dreptul de pensie este un drept subiectiv imprescriptibil și nu se poate verifica niciun calcul?

Potrivit datelor comunicate de Casa Națională de Pensii Publice, această recalculare avea ca scop corectarea inechităților apărute între persoanele care au avut contribuții și stagii de cotizare echivalente. Totuși, realitatea arată că:

- în numeroase cazuri, pensiile au crescut nesemnificativ sau au rămas la același nivel;
- perioadele asimilate: stagii militare, studii universitare, concedii medicale, șomaj, nu au fost valorificate corespunzător;
- pensionarii nu au primit explicații detaliate privind modul de calcul al noii pensii;
- termenele de comunicare a noilor decizii au fost depășite sau neclare.

Având în vedere aceste aspecte, vă rog respectos să-mi comunicați:

- Care este stadiul actual al procesului de recalculare a pensiilor în baza Legii nr.360/2023?

Vreau să subliniez faptul că s-au oferit în public de către miniștrii ministerului muncii, s-au oferit date absolut conștient eronate, și anume: până în septembrie 2024, toți miniștrii muncii au informat populația că s-au făcut verificări pe milioane de dosare, lucru care nu s-a întâmplat. După ce această

Lege nr.360 trebuia să intre în vigoare, s-a constatat că nu s-a făcut niciun fel de verificare și că sunt prea multe erori. După aceea a fost impus încă un termen de completare a calculelor, care nu știu ce a făcut și acum vine și „mica recalculare”. Deci sunt niște etape care nu sunt corecte și nu sunt reale, sunt doar subterfugii pentru a acoperi o incapacitate în ceea ce privește respectarea drepturilor de pensie.

- Câte decizii de recalculare au fost emise și câte urmează a fi comunicate beneficiarilor?

- Ce măsuri a dispus Ministerul Muncii pentru a asigura aplicarea unitară a noilor prevederi și pentru a corecta eventualele erori constatate?

- Dacă există o procedură simplificată prin care pensionarii pot solicita o reevaluare a deciziei primite în urma recalculării?

- În ce termen estimați finalizarea completă a procesului de recalculare a tuturor pensiilor aflate în plată?

- Vă rugăm să explicați, de ce nu au fost puse în execuție foarte multe dintre hotărârile judecătorești? Trebuie să ținem cont de faptul că sentințele pe litigii de muncă și asigurări sociale sunt încărcate cu formulă executorie în mod automat.

- Care este motivul pentru care pensionarii nu pot să rezolve orice contestație decât prin instanțele judecătorești? De ce casele de pensii nu reacționează și au un răspuns unic? Totul este corect și pe urmă în instanță se demonstrează că nu e.

Solicitare. Având în vedere aceste realități, vă solicit respectuos să-mi comunicați răspunsul dumneavoastră în scris și oral în cadrul ședinței plenare, conform procedurilor parlamentare.

Cu deosebită considerație, senator Barcari, Partidul AUR, Circumscripția nr.8 Brașov. *(Aplauze.)*

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Olga Onea.

Se pregătește domnul senator Clement Sava.

Doamna Olga Onea:

Bună ziua, stimați colegi!

Mulțumesc, domnule președinte.

România avea zero datorii. Zero. Era o realitate câștigată cu sudoare, cu frig, cu sacrificii. O țară care nu se pleca în fața nimănui. O țară liberă.

Astăzi, după 36 de ani de guvernări iresponsabile, România este îngropată în datorii. Peste 800 de miliarde. Cea mai mare din istoria noastră. Și știți ce e mai grav? Pentru că nu se vede nici măcar unde s-au dus banii. Nu avem autostrăzi, nu avem spitale moderne, nu avem școli sigure. Avem doar o datorie uriașă și o clasă politică care se ascunde în spatele ei.

Ați împrumutat o țară întreagă ca să vă hrăniți privilegiile, campaniile și luxul. Ați transformat împrumutul în guvernare, datoria în strategie și minciuna în politică publică. Ați vândut viitorul copiilor noștri pe aplauze trecătoare. Vă aud mereu vorbind despre creștere economică. Despre investiții. Despre stabilitate. Dar oamenii nu trăiesc din grafice, ci din realitate. Și realitatea este una singură: România produce prea puțin și se împrumută prea mult. Fiecare leu împrumutat azi e o palmă dată generației viitoare.

Voi nu ați construit nimic durabil. Ați construit doar datorie. Ați înlocuit planul cu împrumutul, curajul cu frica și responsabilitatea cu populismul. Și când întrebi unde sunt banii, vă ascundeți după rapoarte, după comisii, după „situația internațională”. Nu. Situația nu este internațională. Situația este internă și e vina voastră, pentru că România avea zero datorii.

Avea demnitate, avea coloană vertebrală. Astăzi, din cauza voastră, e o țară care trăiește pe datorie și moare pe dobândă. Însă o națiune care uită să spună „nu” împrumutului, va ajunge să spună „da” sclaviei. Românii vor o Românie care muncește, nu cerșește.

O Românie care trăiește din ce produce, nu din ce împrumută. O Românie cu spatele drept, nu cu mâna întinsă.

Senator de Galați, Olga Onea (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Clement Sava.

Se pregătește domnul senator Daniel-Paul-Romeo Gheorghe.

Domnul Clement Sava:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Titlul declarației politice este: „La noi în țară nimeni nu răspunde, dar toți explică”.

Tragedia din Rahova este dovada faptului că România a ajuns un stat în care decidenții sunt oameni fără responsabilitate.

Explozia care a luat vieți, a distrus locuințe și a lăsat în urmă o comunitate traumatizată nu este doar un accident, ci reprezintă radiografia dureroasă a unui stat care și-a pierdut reflexul responsabilității. Vedem în aceste zile o nouă scenă a neputinței administrative. Autoritățile aruncă vina de la una la alta. Primăria generală, primăria de sector, Distrigaz, firmele de construcții, ISC, Inspectoratul pentru Situații de Urgență, toate se prevalează de tot felul de hârtii prin care pretind că și-au făcut treaba.

Românii nu mai cred în explicații tardive, ci vor fapte. Vor ca, atunci când statul le cere taxe, impozite și sacrificii, același stat să le ofere măcar protecția vieții și a proprietății. Un sistem în care

autorizațiile se dau fără verificări, în care avertismentele se ignoră, iar birocrăția ascunde viciile tehnice este un sistem bolnav.

Transmit condoleanțe familiilor și apropiaților celor care au suferit pierderi de vieți omenești în explozia din cartierul Rahova și sunt alături de toți cei care au suferit din pricina autorităților care sufocă cetățenii cu reglementări și taxe, dar nu împiedică dezastrul. Fac apel la o anchetă reală, la transparență totală și la asumarea publică a culpei instituționale. Cetățenii nu mai acceptă, de această dată, cosmetizări pentru presă și vorbe mari în apărarea unui aparat de stat obez și neputincios.

Cei responsabili trebuie să răspundă penal și administrativ pentru această tragedie.

Vă mulțumesc.

Cu stimă, Clement Sava, senator, PACE – Întâi România, din Circumscripția nr.14 Constanța.

(Aplauze.)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Daniel-Paul-Romeo Gheorghe.

Domnul Daniel-Paul-Romeo Gheorghe:

Mulțumesc frumos, domnule președinte.

Bună ziua, stimați colegi senatori!

Declarația mea politică de astăzi este intitulată așa: „Explozia din Rahova, sectorul 5 București”.

Aș vrea să revenim la tragedia din Rahova, pentru că am un sentiment acut că lucrurile au luat-o pe o cale greșită.

Mai întâi, îmi exprim compasiunea și solidaritatea față de oamenii care au avut de suferit în urma exploziei din Rahova, sectorul 5 București.

Îi adresez o solicitare fermă domnului prim-ministru Ilie Bolojan de a asigura tot ajutorul necesar tuturor familiilor care au pățimit. Nu mă refer la un ajutor simbolic, ci la un ajutor care să le permită oamenilor care au pățimit să rămână proprietari de locuințe, doar că mai sigure din toate perspectivele.

România are un Guvern, are minister responsabil de sectorul energetic, are ANRE, are și alte instituții care dețin suficiente puteri pentru a menține și a dezvolta un sistem funcțional eficient și sigur.

Avem zeci de șefi mari, cu birouri mari, cu anticamere și cu asistenți, cu mașini de serviciu, cu șoferi personali și cu salarii generoase. Acești șefi primesc de la societate totul și oferă în schimb foarte puțin sau chiar nimic. Explozia din Rahova tocmai confirmă acest lucru. Pentru că anume faptele noastre și efectele lor vorbesc despre ceea ce fac oamenii și nu vorbele noastre. Tot aici îi cer prim-ministrului Ilie Bolojan să ancheteze mai întâi responsabilii de sus în jos și nu să caute vinovați la nivel de operator de rețele de gaze sau funcționari de la primăria de sector. Căutarea vinovaților este acolo o minciună în sine.

Salariile generoase din cadrul ANRE și puterile care le deține această instituție trebuie să se reducă într-un sector energetic și eficient. Or, sectorul energetic din România oferă cele mai scumpe prețuri pentru toate resursele de energie și este învechit tehnologic. Nu este nici eficient și nu este nici sigur. Atunci pentru ce avem nevoie de o agenție ca ANRE, atât de scumpă și de inutilă? Aș prefera să ne putem mândri cu instituțiile noastre, să beneficiem de servicii calitative și să putem fi un exemplu de urmat. Însă unicul scop atins, în acest moment, este salariul, confortul unor șefi în defavoarea unei țări întregi.

Domnule prim-ministru,

Insistați să fiți văzut adesea ca un reformator hotărât să oprească parazitarea instituțiilor publice pe spatele românilor și iată că aveți și oportunitatea, și obligația să începeți cu Ministerul Energiei și cu ANRE.

Peștele se strică de la cap și curățatul lui de la coadă nu rezolvă problema.

Aștept acțiunile dumneavoastră, domnule prim-ministru Ilie Bolojan.

Senator în Circumscripția nr.29, județul Neamț, Paul Gheorghe

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Corneliu Negru.

Domnul Corneliu Negru:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Iată că au trecut peste 15 ani de la referendumul inițiat în 2009 de fostul președinte Traian Băsescu, referendum privind reducerea numărului de parlamentari de la 465 de senatori și deputați la maximum 300 de aleși într-un Parlament unicameral.

Astăzi, amintesc în fața plenului un adevăr pe care mulți încearcă să-l treacă sub tăcere: poporul român și-a exercitat suveranitatea atunci când, prin vot liber și democratic, a decis reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de membri și transformarea Parlamentului într-un for unicameral. A fost un act de voință națională, un semnal puternic că românii doresc un stat mai suplu și mai eficient. Cu toate acestea, de peste 15 ani, partidele care s-au succedat la guvernare au ignorat acest verdict al poporului, dovedind dispreț față de poporul suveran, căruia îi datorează mandatul.

Constituția spune limpede, la art.2 alin.(1): „Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice, corecte, precum și prin referendum”. Dar ce fel de reprezentanți și ai cui suntem noi dacă nu respectăm voința celor care ne-au trimis aici? Într-o primă fază, prin Decizia CCR nr.682 din 2012, s-a lăsat impresia că un referendum consultativ, cum a fost cel din 2009, produce totuși niște obligații pentru instituțiile statului să pună în aplicare voința exprimată la referendum a cetățenilor.

Chiar dacă a fost un referendum consultativ, rezultatele validate ale aceluiași referendum exprimă voința populară, iar voința populară nu poate și nu trebuie să fie ignorată de aleșii poporului. Există însă în rândul clasei politice din România o viziune asupra efectelor referendumului consultativ, care l-ar reproduce pe acesta la un exercițiu pur formal, un sondaj de opinie. Este momentul ca această nedreptate să înceteze.

În calitate de senator al Partidului Alianța pentru Unirea Românilor, cer aplicarea hotărârii poporului român și reducerea numărului de parlamentari la maximum 300. Nu mai putem tolera actualul sistem care a devenit inefficient și rupt de realitate, un Parlament cu sute de membri care deseori nu reprezintă decât interese de partid, nu interesele națiunii. Ignorarea acestei voințe populare înseamnă subminarea principiului suveranității naționale, consfințit de Constituția României. Într-un stat democratic, suveranitatea aparține poporului, iar reprezentanții săi au obligația să o respecte. Românii au vorbit clar și răspicat, iar noi, senatorii și deputații României, avem datoria să ascultăm.

A ignora această voință populară înseamnă a sfida însăși ideea de democrație. În numele celor care ne-au ales, în numele suveranității naționale și a respectului față de poporul român, cer ca această decizie exprimată la referendum să fie aplicată fără întârziere.

Poporul este suveran. Parlamentul trebuie să-l servească, nu să-l trădeze.

Vă mulțumesc.

Senator Corneliu Negru, Grupul parlamentar AUR, Circumscripția electorală nr.41 Vrancea

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Dau în continuare cuvântul domnului senator Mircea-Ionuț Sandu.

Urmează doamna senator Daniela Ștefănescu.

Domnul Mircea-Ionuț Sandu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

În completarea declarațiilor colegilor senatori care au discutat despre tragedia din Rahova, o să vă supun atenției declarația politică intitulată: „Cinci lecții pe care România trebuie să le învețe după explozia tragică din Rahova”.

Stimați colegi,

Tragedia din Rahova ne arată un lanț al conivențelor între instituții ale statului, firme de stat, firme private și sisteme de administrare care pot conduce la tragedii.

La fel ca în cazul Colectiv, prin inacțiune și nepăsare, statul se face părtaș la dezastru. Dezirabil este ca, din astfel de momente, să extragem acele lecții care sunt necesare pentru a schimba ceva, pentru a merge mai departe.

1. Avem o vulnerabilitate semnificativă ca urmare a căpușării companiilor de stat cu firme private autorizate, aflate mână în mână cu cei care le generează necesitatea de a exista. A devenit evident faptul că principala problemă pentru care tragedia nu a fost prevenită a ținut de faptul că o companie autorizată ar fi redeschis robinetul de gaz fără să verifice în mod real situația pierderilor din bloc. Mai pe scurt, un „Dorel” a învârtit de un robinet și a încasat. Este plin Bucureștiul de anunțuri ale administratorilor către locatari să nu apeleze la Distrigaz, pe motiv că sunt costuri uriașe cu repornirea alimentării cu gaze. Și atunci oamenii apelează la soluții improvizate sau firme cu autorizație, dar care emit facturi mai mici. Deci, mare parte a problemei a fost generată tot de această relație bolnăvicioasă dintre o firmă de stat și firme private, dar și de costurile mari percepute de compania de stat care ar fi trebuit să garanteze și siguranța cetățenilor.

2. Felul în care arată apartamentele după deflagrație sugerează că au existat modificări, inclusiv la structura de rezistență a blocului. Este o problemă uriașă în marile orașe ale țării, impactul fiind greu de prezis în perspectiva unui cutremur comparabil cu cel din 1977. Sunt blocuri construite după acest an fatidic, care ar trebui să reziste în cazul unui seism major, dar care în realitate vor colapsa tocmai ca urmare a slăbirii structurii de rezistență prin modificări făcute de proprietari din varii motive. Ne trebuie deopotrivă o campanie de conștientizare în rândurile populației privind riscurile la care se supun, dar și de o formă de verificare și control, mai ales în momente în care, spre exemplu, aceste imobile sunt înstrăinate.

3. În multe orașe din țară s-a mers pe sistemul debransării populației de la sistemul de încălzire centralizat și încurajarea centralelor termice de apartament. O astfel de soluție este, de fapt, o derobare de responsabilitate a statului. Mult mai normal și firesc ar fi ca în zonele cu densitate mare de populație să existe un sistem de încălzire de tip centrală de bloc sau chiar de cvartal. În felul acesta, se diminuează riscurile unor nereguli punctuale de la consumator.

4. La 10 ani după Colectiv, sistemul sanitar românesc încă nu este pregătit pentru un flux mare de pacienți ca urmare a unei calamități. „Planul roșu de intervenție” pus la punct de Raed Arafat, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Interne, funcționează mai mult pe hârtie decât în practică. S-a văzut în bălbele inițiale că instituțiile nu prea s-au coordonat între ele și asta și din cauza lipsei memoriei instituționale, neexistând o procesare reală a informațiilor care ajung ca urmare a apelurilor la 112. Fiecare astfel de telefon este procesat individual și neconexat. Altfel, s-ar fi înțeles din zecile de apeluri de pe parcursul zilei premergătoare tragediei că problema acolo nu ține doar de un robinet închis sau deschis.

5. Poate cea mai gravă problemă este cea de asumare a răspunderii. S-a ajuns în punctul în care responsabilitatea s-a diluat. Se găsesc niște acari Păun, dar nimic nu se clintește din zonele de decizie. Victor Ponta a fost obligat, pe bună dreptate, să plece din funcție după dezastrul de la Colectiv. După un deceniu, nimeni nu a mai răspuns, nici măcar cu funcția. Ce să mai vorbim din perspectiva penală. Și a

mai văzut astfel de sprinturi în direcția opusă asumării răspunderii și după incendiile din spitale sau după dezastrul de la Praid.

Cu deosebită considerație, senator de Gorj, Mircea-Ionuț Sandu. (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Daniela Ștefănescu.

Se pregătește doamna senator Valentina-Mariana Aldea.

Doamna Daniela Ștefănescu:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Astăzi, voi vorbi „Despre decizia Curții Constituționale a României din 20 octombrie 2025 și adevărul moral al reformelor”.

Stimați colegi,

Pe 24 octombrie 2025, Curtea Constituțională a României a respins legea privind reforma pensiilor magistraților, invocând lipsa avizului Consiliului Superior al Magistraturii.

Un detaliu procedural. Un detaliu procedural a devenit motivul perfect pentru a opri o reformă pe care societatea o cere de ani de zile. Este greu de spus dacă a fost doar o întâmplare sau o coincidență convenabilă. Pentru că exact această „scăpare” pare mai degrabă o găselniță juridică, un pretext atent lăsat pentru ca reforma să poată fi blocată elegant, fără asumări directe. Și poate că aici nu avem doar o problemă a Curții, ci și o ipocrizie a Guvernului, care, dorind să pară reformator, a împins un proiect, știind prea bine că forma sa procedurală nu va trece testul constituționalității.

Așa s-a scris, din nou, o piesă tristă din teatrul dublului limbaj politic instituțional: se vorbește despre reformă, dar se lucrează pentru conservarea privilegiilor. Într-adevăr, justiția trebuie să fie liberă, independentă. Independența ei nu este negociabilă. Dar libertatea nu înseamnă imunitate față de echitate. Nicio categorie profesională, oricât de importantă, nu poate rămâne deasupra moralei publice și a solidarității sociale. Reforma pensiilor magistraților nu este o vendetă. Este un test al moralității statului. Este întrebarea dacă toți cetățenii sunt egali în fața legii, inclusiv cei care o aplică.

Statul de drept nu se apără prin artificii procedurale, ci prin curajul de a corecta excesele, chiar și atunci când ele ating instituții puternice, iar dacă Guvernul a vrut cu adevărat reforma, trebuia să o facă bine, complet, constituțional. Nu să lase porțițe pentru un răspuns previzibil.

Concluzia? Această decizie nu este despre tehnică și procedură, este despre responsabilitate. Despre curajul de a face ceea ce este drept, nu doar ceea ce convine. Despre moralitatea unei puteri care trebuie să servească cetățeanul, nu să se apere între ele.

Aceasta este măsura unui stat care se respectă pe sine și în aceeași măsură își respectă cetățenii.

Daniela Ștefănescu, senator, Circumscripția nr.4 Bacău (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Mariana Valentina Aldea.

Se pregătește domnul senator Cristian Vântu.

Doamna Valentina-Mariana Aldea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației de astăzi: „Lipsa unui control real și vizibil al statului asupra activității firmelor de curierat și a prestatorilor de servicii din România!”

Stimați colegi senatori,

România traversează o perioadă în care cetățenii își pierd treptat încrederea în instituțiile care ar trebui să-i apere.

Una dintre cauzele acestei neîncrederi tot mai profunde este lipsa unui control real, serios și vizibil al statului asupra activității firmelor de prestări servicii, iar astăzi, doresc să mă refer în mod particular la domeniul firmelor de curierat. Într-o societate digitalizată, unde comerțul online a devenit o componentă centrală a vieții economice, serviciile de curierat reprezintă veriga esențială între consumator și produs. Din păcate, această verigă s-a transformat, pentru tot mai mulți români, într-o sursă constantă de frustrări și abuzuri.

Zilnic, mii de cetățeni întâmpină probleme cu livrările, coletele rătăcite, întârzierile inexplicabile și răspunsurile automate, repetitive, prin care firmele justifică neîndeplinirea serviciului. Explicațiile sunt aproape identice peste tot: „număr de telefon incorect”, „adresă greșită”, „destinatar lipsă”. Însă, în realitate, aceste scuze standard ascund un mecanism comercial care funcționează fără responsabilitate și fără supraveghere. Companiile încasează tarife, livrează scuze și, în final, scapă de orice consecință. Este inadmisibil ca în anul 2025, un cetățean care a plătit pentru un serviciu să nu aibă nicio cale eficientă de remediere atunci când acel serviciu nu este prestat.

Reclamațiile către firme rămân fără răspuns, sistemele de contact nu funcționează, iar Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor reacționează rar, cu sancțiuni minore și fără transparență în soluționarea cazurilor. Ceea ce ar trebui să fie un serviciu comercial modern, competitiv și orientat spre client a devenit, în multe cazuri, o industrie lipsită de reguli clare, de răspundere contractuală și de control public. Problema nu este doar a companiilor, ci a statului care tolerează acest comportament. Lipsa unui mecanism național de monitorizare digitală, absența unui registru public al incidentelor și

inexistența unei obligații clare de răspuns la reclamații demonstrează că România nu dispune în prezent de un sistem de supraveghere adaptat realităților economice moderne.

Controlul, acolo unde există, este fragmentat, birocratic și mai degrabă formal. În aceste condiții, consumatorii sunt cei care suportă integral costul ineficienței, iar statul rămâne un observator pasiv al abuzurilor cotidiene. Este momentul ca autoritățile să-și asume un rol activ în restabilirea ordinii și a responsabilității în acest domeniu.

Solicit Guvernului României, prin Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Autoritatea pentru Digitalizarea României, să elaboreze un sistem digital de trasabilitate unitară a coletelor și serviciilor prestate, care să permită fiecărui cetățean să verifice, în timp real, traseul livrării și să identifice persoana sau entitatea responsabilă pentru întârzieri și erori.

Totodată, consider necesară revizuirea Ordonanței de urgență nr.34/2014 privind drepturile consumatorilor, pentru a include expres serviciile de curierat și de livrare în categoria serviciilor cu obligație de rezultat, nu doar de diligență. Atunci când un client plătește pentru un serviciu, el trebuie să primească ceea ce a plătit, nu o justificare standard și un răspuns automat.

De asemenea, este esențială instituirea unei proceduri obligatorii de răspuns la reclamații, cu termene legale precise și sancțiuni proporționale pentru fiecare abatere constantă. Într-un stat de drept, responsabilitatea economică nu este o opțiune, ci o obligație. Statul trebuie să protejeze cetățeanul în fața abuzului comercial și să restabilească încrederea în corectitudinea pieței. Dacă România își dorește să rămână un stat modern, digital și european, atunci trebuie să-și protejeze cetățenii nu doar în fața infracțiunii, ci și în fața neglijenței comerciale.

Lipsa unui control vizibil asupra acestor companii erodează încrederea publică, slăbește autoritatea instituțiilor și afectează direct calitatea vieții. Românii plătesc pentru servicii, nu pentru scuze, iar respectul față de client trebuie să redevină o valoare obligatorie, nu o excepție. Statul are datoria de a interveni, de a controla și de a sancționa. Firmele de curierat și, în general, toate companiile care prestează servicii către populație trebuie să funcționeze sub același principiu: transparență, responsabilitate și răspundere efectivă.

Până când nu vom avea aceste principii aplicate, nu putem vorbi despre o economie corectă și despre un stat care își respectă cetățenii.

Vă mulțumesc.

Senator Valentina-Mariana Aldea (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Cristian Vântu.

Se pregătește domnul senator Teofil Parasca.

Domnul Cristian Vântu:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Afirmațiile recente ale președintelui ANAF, conform cărora „bunicuțele care fac gem în casă afectează gap-ul de TVA al țării”, sunt nu doar nefericite, ci profund revoltătoare. Ele trădează o mentalitate administrativă care vede cetățeanul nu ca pe un om liber, ci ca pe o sursă de venit bugetară.

Trebuie spus clar: statul nu are dreptul și cu atât mai puțin are menirea de a-i obliga pe oameni să cumpere pentru a genera TVA. Statul are datoria de a ne sprijini să trăim demni, liberi și independenți. Însăși conceptul de autoconsum, pe care l-a menționat președintele ANAF, este o invenție contabilă, fără legătură cu realitatea culturală a acestei țări. În fapt, vorbim despre independența alimentară a familiei, una dintre expresiile libertății omului. A face gem, a crește găini, rațe, porci, găște, a mânca din propria grădină nu sunt infracțiuni și nici acte economice impozabile, ci forma de viață firească și naturală a românilor de mii de ani, care dă substanță noțiunii de gospodărie și contribuie la sănătatea fizică și morală a națiunii. Iar statul are datoria să protejeze această autonomie, nu să o contabilizeze ca defecțiune de sistem.

Tot președintele ANAF a mai spus, în acest context al colectării TVA, că trebuie „să ne prezentăm mai bine și mai corect către Comisia Europeană”. Nu, domnule Nica, nu în fața Comisiei Europene trebuie să vă prezentați bine, ci în fața cetățenilor acestei țări, care vă plătesc salariul și ale căror drepturi și libertăți aveți datoria să le respectați, căci nu sunteți angajat al Comisiei Europene, ci sunteți funcționar în slujba poporului român. Vă sugerez să vă începeți fiecare zi de muncă repetând acest lucru.

În acest sens, solicit conducerii ANAF:

1. Retractarea publică a formulărilor care pun gospodăria românească sub suspiciune și clarificarea oficială că activitățile domestice pentru uz propriu nu intră în sfera TVA.

2. Raport către Parlament privind metodologiile folosite la comunicarea „gap-ului de TVA” și separarea explicită a fenomenelor de evaziune reală de consumul gospodăresc.

3. Recalibrarea comunicării publice ANAF, astfel încât primul auditoriu să fie cetățeanul român, în spiritul demnității umane, a statului de drept și a supremației Constituției și a legii.

Doamne ajută!

Cristian Vântu, senator AUR de Mureș

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Teofil Parasca.

Domnul Teofil Parasca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Interpelarea mea este adresată domnului Ionuț Moșteanu, ministrul apărării naționale și are titlul: „Situția privind concursul de ocupare a funcțiilor de psiholog în structurile Ministerului Apărării Naționale – nereguli procedurale și lipsa unui mecanism de redistribuire a candidaților «admiși fără loc»”.

Din reverență pentru dumneavoastră, stimați colegi și din respect pentru timpul dumneavoastră, nu voi da citire întregii interpelări, care este foarte vastă și foarte bogată în date tehnice, neapărat necesar a fi inserate în vederea obținerii unui răspuns competent.

Consider că o abordare bazată pe corectitudine, merit și responsabilitate față de resursa umană a instituției este esențială pentru credibilitatea și funcționalitatea optimă în sistemul militar.

În același timp, modificarea procedurii de redistribuire a reprezentat doar o soluție de echitate și în același timp și o măsură de eficiență economică ce ar permite ministerului să ocupe posturile vacante fără costurile suplimentare implicate în organizarea unui concurs. Este doar o sugestie.

Domnule ministru,

Vă rog să-mi transmiteți răspunsul în scris, conform prevederilor regulamentare.

Senator Teofil Parasca, Circumscripția electorală nr.2 Arad

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Domnul Șipoș? Nu.

Dau în continuare... dau citire în continuare listei senatorilor care au depus întrebări în scris, respectiv:

- domnul senator Ionel Carp, domnul senator Mircea-Cristian Nicula, domnul senator Costache Chertif, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Marian Vasile, doamna senator Cristina-Gabriella Dumitrescu, domnul senator Sorin Lavric, domnul senator Vasilică Potecă, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Ciprian-Titi Stoica, domnul senator Ștefan Geamănu, domnul senator Nicolae Vlahu, domnul senator Călin-Petru Marian, domnul senator Silviu-Iulian Coșa, domnul senator Claudiu Răcuci, doamna senator Maria-Gabriela Horga, domnul senator George-Cătălin Bochileanu, domnul senator Vasile-Ciprian Rus și doamna senator Rodica Cușnir.

Iar în continuare dau citire listei senatorilor care au depus interpelări în scris, respectiv:

- domnul senator Mircea-Cristian Nicula, domnul senator Răducu-Adrian Păduraru, domnul senator Lucian Mărginean, domnul senator Ștefan Geamănu, domnul senator Andrei-Emil Dîrlău, domnul senator Marian Vasile, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Marius-Valentin

Roman, domnul senator Virgiliu-George Vlăescu, domnul senator Nicolae Vlahu, domnul senator Mihai Veștea, domnul senator Claudiu Răcuci, doamna senator Rodica Cușnir, domnul senator István-Loránt Antal, domnul senator Gheorghe Vela, doamna senator Mariana Valentina Aldea, aceasta fiind și ultima de pe lista senatorilor care au depus și interpelări în scris.

Iar în continuare dau citire listei senatorilor care au depus declarații politice în scris, respectiv:

- domnul senator Ioan Stan, domnul senator Marius-Alexandru Dunca, domnul senator Marius Humelnicu, domnul senator Lucian Mărginean, domnul senator Aurel-George Mohan, domnul senator Marius-Valentin Roman, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Ciprian-Titi Stoica, domnul senator Marian Vasile, domnul senator Vasile Blaga, domnul senator Călin-Petru Marian, domnul senator Claudiu-Vasile Răcuci, domnul senator Marius Bodea, domnul senator Paul-Ciprian Pinteș și domnul senator Gheorghe Vela.

Cu aceasta, declar închisă sesiunea de întrebări și interpelări de astăzi, precum și sesiunea de declarații politice.

De asemenea, declar închisă ședința de astăzi a Senatului României și vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 12.04.